

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 20. VII. - 26. VII. 2026.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ IVAN god. i ZLATA Kuntić, obit. Brkić, Koši, Faust, Jakopović, Lovrić i dvije nakane, MARICA Fluka, STJEPAN god. Popović POP, MILKA, IVAN i obit. Popović, KATICA, ANĐELA i FRANJO Ožvatić, VIŠNJA god. i obit. Mikšić, IGNAC god. Čvek i IVA god. Šebek, SLAVKO Đurinec, STJEPAN Samec
SRI.	-----	-----
ČET.	-----	-----
PET.	-----	-----
SUB.	u 18.00 sati	+ JAKOB i TEREZA Facković
NED.	u 9.00 sati	– Župna

OBAVIJESTI:

Kroz srpanj i kolovoz nedjeljom sveta misa u 9.00 sati.

Hodočašće u **PLETERNICU GOSPI OD SUZA JE 29. KOLOVOZA 2026.**

Vama koji ste na godišnjem ili se spremate na godišnji želim da odmorite i dušu i tijelo i neka vas dobri Bog blagoslovi!

Župni ured možete dobiti i putem telefona 01 2044255 ili 098814885.

Imate najnoviji broj Župnog listića.

www.zupa-vugrovec.com

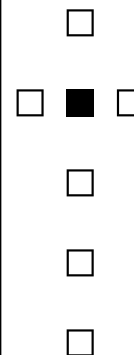
Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 220
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

**Župe sv. Franje
Ksaverskog**

□ **VUGROVEC** □

**God. XXII. broj 27(1108)
19. srpnja 2026. godine**

XVI. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU Mt 13,24-30

U ono vrijeme: Iznese Isus narodu drugu prispodobu:

“Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: ‘Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?’ On im odgovori: ‘Neprijatelj čovjek to učini.’ Nato mu sluge kažu: ‘Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?’ A on im reče: ‘Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njime i pšenicu. Pustite nek' oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.’”

Komentar:

U ovom evanđeoskom odlomku važan je razgovor između gospodara i radnika. Riječ je o činjenici da su dobro i zlo na neki način uvijek pomiješani. To je činjenica našega zemaljskog života; ljudi su dobri i zli, svatko od nas osjeća i u samome sebi da ima i dobrih i loših postupaka. Već radi takvih naših iskustava moramo prepoznati i svu mudrost poruke ovih prispodoba. Naši prebrzi sudovi i sankcije mogli bi često učiniti više zla, nego li dobra.

Isus upozorava: ne bi bilo dobro odmah čupati. Bog je strpljiv. Bog daje vremena svakom čovjeku. Želi da se svi ljudi spase.

TRENUTAK SPOZNAJE - ŽIVOT = ŽRTVA!

Okarakterizirati život kao žrtvu, mislim da je pregrubo. Ja mislim da se život sastoji od žrtvovanja za nečije dobro ili dobro nas samih. Svakako trebamo razmotriti što smo očekivali. Ako smo previše očekivali, naravno da se pojavljuje jedna doza nezadovoljstva, jer nismo postigli maksimalni rezultat. Trebamo znati što u stvari želimo, tko smo i što možemo učiniti da ga kvalitetno proživimo. Ako žrtvu gledamo kroz prizmu ljubavi, onda je to nešto najdragocjenije, jer će nam se kad-tad ta žrtva s dobrim vratiti. Ako sve sagledavamo kroz prizmu materijalne koristi, onda je svakako moguće jedno veliko razočaranje. Bogati ljudi nisu sretni, jer što im vrijedi novac i moć ako nemaju ljubavi i zdravlja. Majka se žrtvuje za svoju djecu, ona se pomalo gubi i sve što ima i dušu i srce i sebe predaje tom djetetu. Ima djece koja tu njenu žrtvu cijene, ali ima nekih koji jednostavno odbacuju svoje roditelje, kao da nisu postojali. Za koga su se ti roditelji žrtvovali - s ničim im se to nije vratilo, doživjeli su to da su njihova djeca digla ruku od njih kao da nisu postojala? Bitno da nas u svemu pokreće ljubav, jer s tim prekrasnim osjećajem otvaraju se i ona najčvršća vrata, otapa se led i stvara se jedna divna harmonija. Život je prekrasan, baš zbog te neizvjesnosti, zbog jednog kontrasta lijepog ili ružnog ili jednog šarenila i najbolje je ne puno očekivati, jer se uvijek nečemu još možemo veseliti ili nadati. Još nam je veća radost kada učinimo nekom nešto dobro i onda ako smo za to trebali nešto izdvojiti, postaje nevažno, jer se sve odražava u jednom osmijehu. Život je najljepši dar koji je Bog mogao podariti čovjeku, zato je i te kako potrebno da ga proživimo u ljubavi, vjeri i nadi koje bi trebali prenijeti na druge. Ne bismo se trebali bojati priznati svoje slabosti, jer kroz to još više možemo osjećati snagu Božje ljubavi i sve dok priznajemo svoj grijeh iskreno i skrušeno osjećat ćemo snagu i moć vjere kroz nas same. Nestat će straha, nestat će stida, jer samo smo ljudi. Zato život nije žrtva, nego dar, toliko dragocjen kojeg tek počinjemo cijeniti kada nekog izgubimo ili nas naruši bolest. Život je ljubav, ljubav je život, jer bez ljubavi ne bi bilo i nas, sve se, naime vrti u tom začaranom krugu. Kada spoznamo ljubav onda to jedno davanje ne trebamo sagledavati kao žrtvu, već kao radost, kao nešto najljepše, to smo u stvari MI.

Ovih dana napustio nas je:

RUDOLF KLOPOTAN iz Markova Polja u 87. godini.

Dobri Bože primi ga među svete i izabrane svoje!

SAMOTNIČKI ŽIVOT KOJI JE SVE PROMIJENIO

U zabitnom selu jedne daleke zemlje rodilo se muško dijete. Odrastao je u drugom selu, izučio ondje stolarski zanat i radio do svoje tridesete godine. Nakon toga tri je godine proveo kao putujući propovjednik.

Nije napisao nijednu knjigu.

Nije nikada obavljao javnu dužnost.

Nije imao vlastiti dom ni obitelj.

Nije pohađao vjerske škole.

Od svoga rodnog mjesta nije se udaljavao više od tristo kilometara.

Nikada nije postigao javno priznanje kao znak općepriznatog uspjeha.

Glavno uporište njegove vjerodostojnosti bio je on sam.

Imao je trideset i tri godine kad mu se javno mnijenje otvoreno suprotstavilo.

Prijatelji su ga napustili, prodan je svojim protivnicima, nepravедno osuđen, pribijen na križ između dvojice razbojnika.

Dok je umirao, krvnici su kockom dijelili njegovu odjeću, jedino što je posjedovao za zemaljskog života.

Pokopan je u grobnicu koju mu je prijatelj dragovoljno ustupio.

Dva dana nakon pokopa, grob mu je bio prazan.

Od tada je prošlo dvadeset vjekova, danas je središnji lik čovječanstva.

Ovaj samotnički život promijenio je više ljudi nego sve vojske svijeta, sva brodovlja, svi parlamenti, svi kraljevi, svi mislioci i svi znanstvenici zajedno.

Tekst je izvadak iz knjige Bruna Ferrera "365 malih priča za dušu".

Bolje je reći jedan Očenaš gorljivo i pobožno, nego tisuću bez pobožnosti i rastreseno.

Sv. Edmund (841. – 870.)